यदि नैकरथेनाहं समग्रं चक्रमण्डलं। न करोम्यष्टधा युद्धे न भवाम्यर्ज्जुनात्मजः।
॥ युधिष्ठिर उवाच॥ एवन्ते भाषमाणस्य बलं सौभद्र वर्द्धतां। यस्त्वमुत्सहसे भेत्तुं द्रोणानीकं दुरासदं। १५३५
रचितं पुरुषव्याघ्रैर्म्महेष्वासैर्म्महाबलैः। साध्यरुद्रमरुत्कल्पैर्व्वसुरुद्रादित्यविक्रमैः।
॥ सञ्जय उवाच॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा स यन्तारमचोदयत्। सुमित्रास्वान् रणे क्षिप्रं द्रोणानीकाय चोदय।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि अभिमन्युबधपर्व्वणि अभिमन्युप्रतिज्ञायां पञ्चत्रिंशोऽध्यायः॥ ३५॥
॥ सञ्जय उवाच॥ सौभद्रस्तद्वचः श्रुत्वा धर्म्मराजस्य धीमतः। अचोदयत यन्तारं द्रोणानीकाय भारत।
तेन सञ्चोद्यमानस्तु याहि याहीति सारथिः। प्रत्युवाच ततो राजन्नभिमन्युमिदं वचः।
अतिभारोऽयमायुष्मन्नाहितस्त्वयि पाण्डवैः। सम्प्रधार्य्य चमं बुद्ध्या ततस्त्वं योद्धुमर्हसि। १५४०
आचार्य्यो हि कृती द्रोणः परमास्त्रे कृतश्रमः। अत्यन्तसुखसंवृद्धस्त्वञ्चात्यन्तविशारदः।
ततोऽभिमन्युः प्रहसन्सारथिं वाक्यमब्रवीत्। सारथे को न्वयं द्रोणः समग्रं चक्रमेव वा।
ऐरावतगतं शक्रं सहामरगणैरहं। योधयेयं रणमुखे न मे चक्रेऽद्य विस्मयः।
न ममैतद्विवत्सैन्यं कलामर्हति षोडशीं। अपि विश्वजितं विष्णुं मातुलं प्राप्य सूतज।
पितरं चार्ज्जुनं युद्धे न भीर्म्मामनुयास्यति। ततोऽभिमन्युस्तां वाचं कदर्थीकृत्य सारथेः। १५४५
याहीत्येवाब्रवीदेनं द्रोणानीकाय माचिरं। ततः सञ्चोदयामास हयानस्य त्रिहायणान्।
नातिहृष्टमनाः सूतो हेमभाण्डपरिच्छदान्। ते प्रेषिताः सुमित्रेण द्रोणानीकाय वाजिनः।
द्रोणमभ्यद्रवन्वाजिन् महावेगपराक्रमाः। तमुद्वीक्ष्य तथायान्तं सर्व्वे द्रोणपुरोगमाः।
अभ्यवर्त्तन्त कौरव्याः पाण्डवाश्च तमन्वयुः।
सकर्णिकारप्रवराच्छ्रितध्वजः सुवर्म्मवर्म्मार्ज्जुनिरर्जुनावरः। युयुत्सया द्रोणमुखानभीतवत् समासदत् सिंहशिशुर्य्यथा
द्विपान्। १५५०
ते विशन्तं मुदा युक्ताः सम्प्रहारं प्रचक्रिरे। आपीत् गाङ्ग इवावर्त्तो मुहूर्त्तमुदधाविव।
शूराणां युध्यमानानां निघ्नतामितरेतरं। सङ्ग्रामस्तुमुलो राजन् प्रावर्त्तत सुदारुणः।
प्रवर्त्तमाने सङ्ग्रामे तस्मिन्नतिभयङ्करे। द्रोणस्य मिषतो व्यूहं भित्त्वा प्राविशदार्ज्जुनिः।
तं प्रविष्टं विनिघ्नन्तं शत्रुमध्ये महाबलं। हस्त्यश्वरथपत्त्योघाः परिवव्रुर्म्मुदान्विताः।
नानावादित्रनिर्घोषैः क्ष्वेडितास्फोटगर्ज्जितैः। हुङ्कारैः सिंहनादैश्च तिष्ठ तिष्ठेति निःस्वनैः। १५५५
घोरैर्हलहलाशब्दैर्म्मागास्तिष्ठेऽहमामिति। असावहममुत्रेति प्रवदन्ति मुहुर्म्मुहुः।
हृंहितैः शिञ्जितैर्हासैः खुरनेमिस्वनैरपि। सन्नादयन्तो वसुधामभिदुद्रुवुरार्ज्जुनिं।
तेषामापततां वीरः शीघ्रं पूर्व्वमथादृढं। क्षिप्रास्त्रो न्यवधीद्बाहून् मर्म्मज्ञो मर्म्मभेदिभिः।
ते हन्यमाना विवशा नानालिङ्गैः शितैः शरैः। अभिपेतुस्तमेवाजौ शलभा इव पावकं।
ततस्तेषां शरीरैश्च शरीरावयवैश्च सः। सन्तस्तार तदा भूमिं कुशैर्व्वेदीमिवाध्वरे। १५६०
बद्धगोधाङ्गुलित्राणान् सशरासनसायकान्। सासिचर्म्माङ्कुशाभीषून् सतोमरपरश्वधान्।
सगदायोगुडप्रासान् सष्टितोमरपट्टिशान्। सभिन्दिपालपरिघान् सशक्तिशरकम्पनान्।